

MELDURIN

– Eisini eri eg komin fram á nógv, sum eg ikki visti frammanundan. Men nei, eg vil ikki siga at nakað hevur yvirraskað meg.

Hartil eru persónligu bondini millum ritstjóran og felagsskapin ov tøtt.

Mackay

Njál er sambært sær sjálvum nærur borin inn í Frelsunarherin í Havn. Her vaks hann upp, og her var tað at hann á barnaárum gjørdi av, at hjálpararbeiði skuldi vera lívsleið hansara.

– Hevði eg livað umaftur, so hevði eg lisið til sosialráðgeva, men annars gjørt tað sama, sum eg annars havi gjørt gjøgnum lívið, sigur Njál Mackay Djurhuus.

Eitt tað fyrsta, ið hann gjørdi, tá hann tók við leiðandi starvi hjá Frelsunarherinum í Oslo, var at seta ein sosialráðgeva í starv.

– Sjálvur havi eg bara gingið í lívsins skúla. Men har hevur altíð búð ein lítil sosialráðgevi í mær. So tí var tað

natúrligt at seta ein sosialráðgeva í starv, sigur Njál Mackay Djurhuus um ta avgerðina.

Áhugin fyri menniskjum, menniskjalagnum og sosialpolitikki hevur altíð havt stórt pláss í hjartanum hjá Njáli. Persónliga broyttist nógv í fjør, tá navnið Mackay sníkti seg inn í lívið. Hann hevði tá í nøkur ár roynt at finna út av sínum uppruna, hvør pápin var. Seinasta strekkið fekk Njál hjálp frá sjónvarpsmanninum Tore Strømoy, sum í sínum sendingum »Tore på sporet« hjálpir fólki at finna síni nærmastu. Familjurøturnar fann hann í Glasgow og Norður-Skotlandi.

– Eg havi nú funnið útav, at pápi mín hevði eyknavnið Ghandi. Hann var eftir øllum at døma serfrøðingur í at finna semju millum menniskju, greiðir Njál skemtiliga frá.

Hann gleðist um skotsku røturnar, ið hava lagt Mackay afturat Djurhuus. Pápin átti bara Njál, og tí eru eingi systkin at vitja. Men familjubond eru kortini hjá Njáli at vitja.

– Ja, eg fari aftur at vitja har í august næsta ár, sigur Njál og sipar til síni skotsku familjubond.

Felagsskapurin

Njál Mackay Djurhuus og konan Erna bógva framvegis í Oslo. Nú søgan um Frelsunarherin verður givin út í bók, vitjar Njál heima í Føroyum.

– Tað hevur gingið upp og niður hjá Frelsunarherinum hesi 90 árin í Føroyum, men nú gongur framá og eg siggi vón fyri stavn. Eg haldi at føroyski Frelsunarherurin er ein tryggur felagsskapur í dag. Persónliga havi eg gjøgnum alt lívið følt meg vælkomnan í felagsskapinum, her er høgt til loftið og vítt til veggja. Og so hevur gáttin altíð verið lág, leggur Njál afturat.

Hann er errin av søguni hjá Frelsunarherinum, og hann er errin av at felagsskapurin er partur av einum størri liði, sum í dag virkar í 126 av heimsins londum.

Njál Mackay Djurhuus er bæði glaður og errin, nú søgan um Frelsinherin verður givin út á sjálvum 90 ára degnum hjá felagsskapinum.

– Nei, hetta arbeiðið hevur tó ikki givið mær blóð á tonna til at skriva meira. Nú havi eg givið mitt, sigur Njál Mackay Djurhuus og skundar sær at leggja afturat:

– Mín orka fer nú til at hjálpa fólki, sum hava tað ringt ella hava trupulleikar av ymsum slag.

Lætta lyndið eyðkennir 73 ára gamal Njál:

– Ja, eg eri kanska ein eldri maður í dag. Men kortini vil egr bjóða tær í 100 ára føðingardag hjá mær. Eg livi, til eg doyggi, leggur hann skemtiliga afturat, áðrenn hann endar samrøðuna við Sosialin.

Ritstjórin hevur tætta skrá á Føroya-vitjanini hesuferð. Fríggjadagin signerar hann bøkur, bæði í HNJ Bókahandli og á kvøldi í Frelsunarherinum, leygardagin signerar hann bøkur í Rit & Rák í SMS, og hartil hevur hann virknan leiklut á móttøku og hátíðarhaldi í Frelsunarherinum um vikuskiftið, nú felagsskapurin hevur 90 ár á baki í Føroyum.

Frelsunarherurin kemur til Føroya

Frelsunarherurin var formliga settur á stovn í Havn 23. oktober 1924. Leiðarar fyrstu árinu vóru donsku hjúnini Rasmine og Andreas Juul-Pedersen. Árin frammanundan, í 1921 og 1922, hevði Frelsunarherurin vitjað í Føroyum. Kommandørurin Agnes Povlsen vitjaði hesi árin bæði í Íslandi og Føroyum, og skipaði hon eisini fyri útimøtum á Kongabrunni í Havn. 17. juni 1922 skrivaði Dimmalætting soleiðis: »To kvindelige Medlemmer af Frelsens Hær besøger i denne Tid Thorshavn, og har afholdt saavel Friluftsmøder som Møder i Ebenezer. Frelsens Hær udfører som bekendt et meget stort og opofrende Arbejde for de daarligst stillede i Samfundet, og fortjener alles Paaskønnelse og Sympati.«

Njál Mackay Djurhuus
Breiðið krossins merki út
Frelsunarherurin í Føroyum
1924-1969

Njál Mackay Djurhuus
Breiðið krossins merki út
Frelsunarherurin í Føroyum
1970-2014

Frelsunarherurin, The Salvation Army, er upprunaliga ein kristiligur felagsskapur við eini sterkari sosialir samvitsku, sum William Booth (1828-1912) stovnaði í London í 1865. Hin 9. mai 1912 hevði William Booth møti fyri umleið 7000 fólki í Royal Albert Hall í London. Hetta var seinasta røðan hjá William Booth, sum andaðist 20. august 1912. Hann endaði røðu sína við hesum orðum, sum síðani eru blivin ein yvirlýsing fyri Frelsunarherin um allan heim:

So leingi kvinnur gráta, sum tær gera nú, vil eg stríðast.
So leingi børn ganga svong, sum tey gera nú, vil eg stríðast.
So leingi fólk ganga inn og út úr fangahúsum, sum tey gera nú, il eg stríðast.
So leingi nakar er bundin av trældómi, So leingi tað finst ein misnýtt kvinna, So leingi tað finst ein sál, sum livir uttan Guds ljós, vil eg stríðast.
Eg vil stríðast til tað síðsta – til endan.